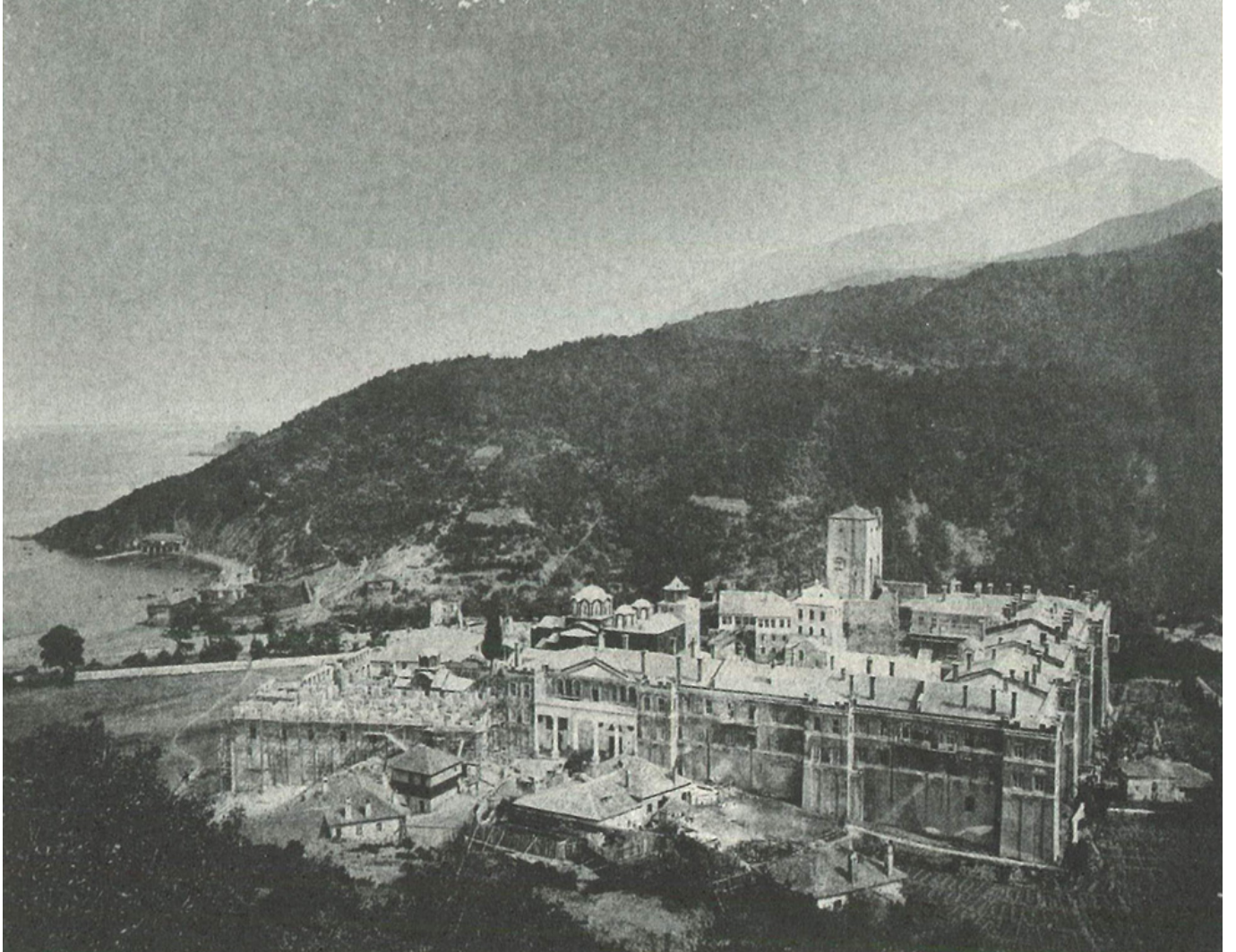

11 Μαΐου 2016

Μοναχός Κύριλλος Ιβηρίτης (1839-11 Μαΐου 1908) (Γέροντας Μωσής Αγιορείτης)

/ [Πεμπουσία](#)· [Ορθοδοξία](#)-[Πολιτισμός](#)-[Επιστήμες](#)

Ιερά Μονή Ιβήρων (φωτ. 1870)

Ο αρχιμανδρίτης Χριστόφορος Δοχειαρίτης τον χαρακτηρίζει: «Άνδρα ευσεβέστατον, χρηστότατον, ιεροπρεπέστατον, υπεράγαν πατριώτην και θερμότατον ζηλωτήν των πατρικών ιερών παραδόσεων και πρόμαχον σθεναρόν των εθνικών ημών δικαίων εν τη ακροπόλει ταύτη του τε χριστιανισμού και του ελληνισμού».

Γεννήθηκε στο χωριό Σπαθί της Κεφαλλονιάς το 1839 από γονείς ευσεβείς και τίμιους, ο κατά κόσμον Ηλίας Σπαθής. Το 1859 ήλθε στο Άγιον Όρος και κοινοβίασε στη μονή Κουτλουμουσίου. Ήταν αυτός που ύψωσε την αγγλική σημαία, επειδή αρκετοί μοναχοί τότε ήταν Ιόνιοι-Επτανήσιοι πολίτες, κι έτσι δεν εκρωσίσθηκε η μονή, όπως η Αγίου Παντελεήμονος. Κατόπιν μετέβη στη μονή Ιβήρων, όπου μόναζε ο θεός του Προηγούμενος Αθανάσιος, ο οποίος τον έκειρε μοναχό. Το 1869 ο Αθανάσιος τον πήρε μαζί του στο μετόχι της μονής στη Μόσχα, όπου κι έμεινε επί μία δεκαετία.

Ο Γέροντας Κύριλλος είχε υποτακτικούς τους λογίους πατέρες της μονής Ιωακείμ († 1941) και Χριστόφορο († 1935). Ο κατά τον Γέροντα Χριστόφορο Δοχειαρίτη «ένθους και οξύνους και τα μάλιστα φιλόπατρις ούτος μοναχός, ο αληθής ούτος μοναχός, όστις εν τη απλότητι αυτού και τη αφελεία έλεγεν, “εγώ είμαι καλόγηρος, δεν είμαι πολιτικός, και σαν καλόγηρος τα λέγω καθαρά και ξάστερα”», είναι αυτός που απομάκρυνε και τον εκρωσισμό της μονής Ιβήρων. Ως προϊστάμενος αυτής δεν δέχθηκε ποτέ δωροδοκία. Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 11.5.1908 ημέρα Κυριακή. Υπήρξε αδωρόληπτος, ακέραιος χαρακτήρας, απλός και τίμιος. Αν και ολιγογράμματος, αγάπησε τη μάθηση, την αλήθεια, το ήθος, την αρετή και τον μοναχισμό. Επί μισό αιώνα εργάσθηκε υπέρ του Αγίου Όρους με αγάπη, επιμονή, ταπείνωση και θερμή πίστη.

Πηγές - Βιβλιογραφία

Χριστοφόρου Κτενά αρχιμ., Η σύγχρονος Αθωνιάς Σχολή και οι εν εν αυτή διδάξαντες από του 1845-1916, Αθήναι 1930, σσ. 81-84.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνας, τόμος Α΄ 1901-1955, σελ. 87